

عنوان مقاله:

مقایسه مدیریت شهری در کشورهای (ایران - آمریکا)

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی عمران ، معماری و طراحی شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

امیر علیمحمدی - دانشجوی دکتری شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین الملل، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار یکی از جامع ترین مفاهیم در همه زمان ها است. اهداف توسعه پایدار، در همه سطوح سازمان فضایی اجرا می شود لیکن سطح شهری، به علت متمرکز پیوسته رو به رشد جمعیت و فعالیت های اقتصادی، به ویژه در کشورهای کمتر توسعه یافته، توجه بیشتری را جلب کرده است. توسعه پایدار شهری sustainable urban development که مفهوم اصلی در این سطح است، مفاهیم و دیدگاه هایی را در ادبیات تحقیق نشان می دهد که برخاسته از حوزه فکری افرادی است که در این سطح تحقیق کرده اند. توسعه پایدار ارایه راه حل هایی در مقابل الگوهای سنتی و کالبدی، اجتماعی، اقتصادی توسعه را شامل می گردد که بتواند از بروز مسائلی هم چون نابودی منابع طبیعی، تخریب اکوسیستم ها، رواج بی عدالتی، آلودگی، افزایش بی رویه جمعیت و پایین آمدن کیفیت زندگی انسان ها جلوگیری کند. در این مقاله کوشش می شود تا ابتدا از مفهوم توسعه پایدار در قالب مدلی نظری به تصویر کشیده شود و از این مدل تصویری در تحلیل نظریه های توسعه استفاده به عمل آید، سپس به کمک مدل مذکور که به نظر می رسد زیر بنای نظریه جدید رشد اقتصادی و دیدگاه جدید مدیریت شهری است، ضمن پرداختن به بیان روشن تری از مفهوم مدیریت شهری، ارتباط میان توسعه پایدار و مدیریت شهری مورد بررسی قرار می گیرد و زمینه های مداخله و سیاست های پیشنهادی در هر زمینه به اجمال اشاره می شود مدل مدیریت شهری، یکی از موضوعات کلیدی در ارتباط با نحوه اداره شهرهاست. تجربیات جهانی نشانگر کاربرد مدل های گوناگون اما برخوردار از تعریف، ویژگی ها و چارچوب نهادی و قانونی مشخص است. در ایران با وجود سابقه یک صد ساله تشکیل نهاد شهرداری، تاکنون در هیچ یک از متون قانونی، نامی از مدل مدیریت شهری برده نشده است. با این حال بررسی سیر تطور مدل های مدیریت شهری در ایران نشان می دهد تاکنون مدل شورا - مدیر شهر، رایج ترین مدل مدیریت شهری بوده است. در این مقاله مدل های مختلف مدیریت شهری در امریکا و بسیاری از کشورهای اروپایی و نیز سیر تطور مدل های مدیریت شهری در ایران بررسی شده است. همچنین پس از تحلیل مدل کنونی مدیریت شهری در ایران، آسیب ها و نقایص این مدل شناسایی شده است. بررسی های انجام شده در این تحقیق نشان می دهد مهم ترین نقاط ضعف مدل رایج در مدیریت شهرهای ایران عبارتند از: عدم تفکیک مدیریت سیاسی از مدیریت تخصصی، محدود بودن وظایف نهادهای مدیریت شهری، یکسان بودن مدل اداره امور شهر در تمام شهرهای کشور، ضعف مکانیسم های نظارت و تعادل بخشی در تنظیم رابطه شورا و شهردار، عدم شکل گیری شوراهای محله ای و منطقه ای زیر مجموعه شوراهای شهر و نحوه انتخاب اعضای شورای شهر.

کلمات کلیدی:

مدل های اداره امور شهر، مدیریت شهری، ایران، شورا، شهردار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/679773>

